

Jáger Jóska tettei és halála

Aztán vót ottan – mi a fenének hitták – a Jáger Jóska. Az híres betyár vót. Pedig nem is nagy ember vót, hogy valami nagy derék ember lett vóna. De akkoriba’ még nem jártak nadrágba’, nagyon kevés úriembernek ha vót, csak viganóba’. Az olyan vót, akár egy kötény, mind egy kórházi ing, ha azt vesszük, olyan hosszú pendely. Elment térgyig érő viganóba’ Miskócra, bement az üzletbe, körülnézett. Mondja oszt neki a főnök, hogy üljön le.

– Há’ nem ülhetek le – azt mondja. – Adjál nekem egy pár koronát, oszt megyek, mer’ messze kell még mennem, míg hazaérek!

Hát adott neki valamit, avval elment. Hát ott valahol Lúcc mellett – Miskolctól nem messze van – lakott egy kanászlegény, hát elment hozzá. Köszönt:

– Jó estét!

– Jó estét – azt mondja.

Éppen vacsorázott a fiú.

– Adjál nekem is – azt mondja –, mer’ éhes vagyok!

– Gyere – azt mondja –, egyel! Egyel, amennyi beléd fér! – megismerte a kanászgyerek, hogy kivel van baja.

Mikor megvacsoráztak, felállt Jáger Jóska:

– No – azt mondja –, a csizmádat, a szűrödöt (mer’ még akkor vót szűr, az ha egy hétyig esett az eső, akkor se ázott át, olyan sűrű vót), meg az ostorodat tedd le, oszt mehetsz!

El akarta hajtani a nyáját, a disznót. No de a kanászgyerek se vót üres kézzel úgye; nem sokat késett, felkapta a baltát, fejenhajintotta a betyárt, aztán ment Lúccra jelentenyi, hogy hát gyűjjönek érte, vigyék be, mer’ ott fekszik agyonütve. Hát nem engedték bevinnyi a faluba. Aszondták:

– Ahol történt a halála, ott vesszen a föld gyomrába!

Hát ott kellett oszt a kanászgyereknek elásnyi azt a Jáger Józsit.